

Naar den beholdne Formue udgjør

svares i Rekognition til Stiftesforvalteren og Stifteskriveren (dog med 20 pCt. Forhøielse heraf efter Sportl. Regl. § 156)

indtil 1,000 Rbd.....	8 Rbd.		
over 1,000 Rbd. indtil 2,000 Rbd.	10	—	
— 2,000 — — 3,000 —	11	—	64 p.
— 3,000 — — 4,000 —	12	—	48 -
— 4,000 — — 5,000 —	15	—	
— 5,000 — — 6,000 —	15	—	80 -
— 6,000 — — 7,000 —	17	—	48 -
— 7,000 — — 8,000 —	18	—	32 -
— 8,000 — — 9,000 —	20	—	
— 9,000 — — 10,000 —	21	—	64 -
— 10,000 — — 11,000 —	23	—	32 -
— 11,000 — — 12,000 —	25	—	
— 12,000 — — 13,000 —	27	—	48 -
— 13,000 — — 14,000 —	28	—	32 -
— 14,000 — — 15,000 —	30	—	
— 15,000 — — 16,000 —	32	—	48 -
— 16,000 — — 17,000 —	33	—	32 -
— 17,000 — — 18,000 —	35	—	
— 18,000 — — 19,000 —	37	—	48 -
— 19,000 — — 20,000 —	38	—	32 -
— 20,000 — — 30,000 —	55	—	
— 30,000 — — 40,000 —	72	—	48 -
— 40,000 — — 50,000 —	88	—	32 -
— 50,000 — — 60,000 —	105	—	
— 60,000 — — 70,000 —	122	—	48 -
— 70,000 — — 80,000 —	138	—	32 -
— 80,000 — — 90,000 —	150	—	
— 90,000 — — 100,000 —	160	—	

Til § 8.

Rekognitionen er foreslaaet afløst af en Kjøndelse der er ansat til $\frac{1}{5}$ pCt. eller 2 pro mille af den beholdne Formue. Ved at sammenholde denne Regel med de nu gjældende Bestemmelser og den ovenstaaende Skala vil det sees, at efter hin vilde alle Boer blive forholdsvis ens behandlede, hvad der nu ikke er Tilfældet, hvorhos der vil indtræde en Lettelse for de mindre Boer, som hidtil have været ubilligt stillede, forsaavidt som de have maattet erlægge en forholdsvis høiere Rekognition end de større, medens derimod de større Boer tildeels ville komme til at bære en noget høiere Afgift. Der er

ikke forment at være Tøie til at bibeholde en Maximumsgrænse som den nuværende, dels fordi saadant ikke synes stemmende med Sagens Natur, dels fordi den hidtidige Modsetning mellem den Stiftesforvalteren og den Statskassen tilfaldende Del af det almindelige Skiftesalær (Sportelreglementets § 86), fra hvilken Rekognitionens Begrænsning oprindelig hidrørte, efter Lovforslagets Forudsætninger for Fremtiden bortfalder, saa at en saadan Begrænsning her efter vilde blive aldeles vilkaarlig.

Naar Boer, i hvilke den beholdne Formue udgjør mindre end 400 Kroner, ere foreslaaede fritagne for at erlægge Kjøndelse, er dette forsaavidt overensstemmende med hvad der hidtil finder Sted, som der i saadanne Boer, idetmindste forsaavidt Rekognitionen tilfalder Statskassen, i Praxis er paa Andragende indrømmet Fritagelse for at udrede Rekognition. Efter Optagelsen af denne Bestemmelse er der ikke skjønnet at være tilstrækkelig Anledning til at bibeholde den i Forordningen af 21de Mai 1845 § 32 i Slutningen indeholdte Regel om, at Rekognition ikke svares i Dødsboer efter Husmænd og Underster af Vandalmuen.

Til § 9.

I Henseende til Maaden, hvorpaa Dyplysning om Boets Beholdning skal faas til Brug ved Beregningen af Rekognitionen, indeholder Forordningen af 5te April 1754 § 2 kun den Bestemmelse, at den Længstlevende selv skal angive Boets Beholdning, og i forskjellige administrative Afgjørelser er det udtalt, at Skifteretten ikke er berettiget til at anstille Inspektition i Henseende til Angivelsens Rigtighed, men derimod har Ret til at bevise dens Rigtighed. Lovforslaget slutter sig forsaavidt ganske til det Bestaaende; kun er der forment at være god Tøie til udtrykkelig at bestemme, at Angivelsen fra den efterlevende Afgtesælles Side skal ske skriftlig, at den skal være afgiven paa Tro og Love samt indeholde en Dypgjørelse af Boets Indgjæld og Udgjæld. Ligesom disse Forordninger vistnok vilde afgive den Betyggelse for Statskassens Ret, som efter Omstændighederne kan forlanges, saaledes